N°. 19. 18..

BREDASCHE COURANT

DONDERDAG 6 MAART.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 3den Maart.

De wetgevende vergadering heeft in de zitting van 28 Februarij het wets-ontwerp behandeld, waarbij een crediet wordt aangevraagd voor het onderhoud der expeditionnaire afdeeling in den Kerkelijken Staat. Van de zijde der republikeinen zijn ten aanzien van de in dezen door het gouvernement gevolgde politiek onderscheiden aanmerkingen in het midden gebragt; een hunner heeft onder anderen doen opmerken dat het in elk geval vreemd moest voorkomen, dat juist Fransche soldaten de Romeinen hadden moeten noodzaken, om den Paus tegen hunnen wil als wereldlijken souverein te erkennen. De generaal *Oudinot*, vroeger gelijk men weet bevelhebber der Fransche krijgsmagt in Italie, heeft dit denkbeeld bestreden en beweerd, dat de meerderheid der Romeinsche bevolking, wel verre van zulks te willen verhinderen, veeleer gewenscht heeft den Paus op zijnen troon hersteld te zien, en dat de Fransche krijgsmagt medegewerkt heeft om dien wensch te helpen verwezenlijken. De beraadslagingen gesloten zijnde, is het gevraagde crediet met de meerderheid van 461 tegen 169 stemmen toegestaan.

Daarop is de vraag behandeld, of de vroeger tegen den 1 Maart aan de orde gestelde discussien over het voorstel des heeren *Creton*, betrekkelijk de terugroeping der verbannen Vorsten, werkelijk den volgenden dag plaats hebben, dan wel op nieuw uitgesteld worden zou. Tegen veler verwachting werd met 340 tegen 349 stemmen besloten de discussie niet te verdagen, maar den volgenden dag te doen voortgang hebben.

Derhalve werden Zaturdag de beraadslagingen over het bekende voorstel van den heer *Creton* gehouden en aangevangen met eene redevoering van den voorsteller zelven, waarin hij vooral het Republikeinsche van zijnen maatregel trachtte aan te toonen. De heer *Berrijer* voerde daarop het woord tegen het voorstel en werd door den heer *Desmousseaux de Givré* opgevolgd, die in tegenovergestelden geest sprak. De heer *de Royer* verklaarde, namens de Regering, dat het beginsel van het voorstel edelmoedig en regtvaardig was, maar dat men den tijd nog niet daar achtte om er gevolg aan te geven. Het gevoelen der Regering werd door den heer *Barthélemy de St. Hilaire* bestreden. De heer *Marc Dufraisne* beklom nu nog het spreekgestoelte; hij hield het billijke en nuttige der verbanningswetten staande, want de Koningskinderen moesten gestraft worden voor de misdrijven hunner vaders, omdat zij, door hunne aanspraken, daaraan medepligtig zijn; wanneer de dynastiën onschuldig zijn, riep hij uit, dan zijn de omwentelingen schuldig; verder noemde hij het gevoel een slechte raadsman in de staatkunde, terwijl hij verklaarde dat zij, die in 1793 medelijden hadden met den dood van *Lodewijk XVI*, het Koningschap terug verlangden. Deze woorden bragten eene groote opschudding te weeg; de Voorzitter herinnerde den spreker aan de orde; de heer *Berrijer* riep uit, dat na deze verfoeijelijke woorden de stemming niet meer vrij was, waarna de Voorzitter de zitting voor eenige oogenblikken schorste. Toen de kalmte hersteld was, protesteerde de Minister van Justitie met kracht tegen de voorgedragen leerstellingen. De heeren *Piscatory*, *de Girardin* en *de Lasteyrie* beklommen nu te gelijkertijd het spreekgestoelte en betwistten elkander het woord, maar de Vergadering eischte de sluiting der discussiën, waarna het voorstel tot over zes maanden werd verdaagd.

De zitting der wetgevende vergadering van heden heeft niets van belang opgeleverd. De vergadering heeft besloten niet weder voor aanstaanden Zaturdag eene openbare zitting te houden, om inmiddels in de bureaux zich met het onderzoek van het budget bezig te houden.

— De veiling der paarden van den President der Republiek heeft 54,235 francs opgebragt.

— Een Turynsch dagblad behelst een hoogst onwaarschijnlijk berigt uit Rome, volgens 't welk de zending van den pater der Jezuïten, *Montalembert*, ten doel gehad zou hebben, de beloften van den Paus te verwerven, dat hij ter gelegener tijd naar Frankrijk komen zou, om Keizer *Napoleon II* te kroonen en te wijden, zoo als Paus *Pius VII* diens oom heeft gedaan. De Paus zou hierin volkomen bewilligd, en *Montalembert* de geteekende acte dienaangaande naar Parijs overgebragt hebben.

— Ter beurze waren genoteerd: 3 pCt. 57,80; 5 pCt. 96,70; Nap. renten 99,25; Rom. L. $76^1/_2$.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 3den Maart.

Uit Berlijn wordt onder dagteekening van 27 Februarij aan de *Köllnische Zeitung* gemeld, dat in een den vorigen dag onder voorzitting des Konings gehouden ministerraad het eenstemmig besluit genomen is, om in Dresden den terugkeer tot de oude bondsvergadering voor te stellen, bijaldien Oostenrijk de volledige gelijkstelling met Pruissen in het bondsgezag mogt weigeren; en dat reeds eene uitvoerige in dien zin gestelde verklaring naar Weenen is afgezonden.

— Uit onderscheiden dezer dagen medegedeelde artikelen heeft men reeds kunnen zien, hoe de taal der Pruissische ministeriële bladen ten aanzien van Oostenrijk veranderd is sedert de laatst gehouden algemeene vergadering der Dresdener conferentie. De toon dier bladen schijnt van eene toenemende spanning te getuigen. In een derzelve leest men onder dagteekening van 1 Maart: « Hier en daar twijfelt men nog altijd aan het bij Oostenrijk heerschende denkbeeld van het herstel des Duitschen keizerrijks met Oostenrijk aan hoofd. Wij verwijzen te dien aanzien eenvoudig naar de omstandigheid, dat alle bladen, waarvan het bekend is dat zij door Oostenrijk bezoldigd worden, sedert eenigen tijd de noodzakelijkheid van dat herstel trachten te bewijzen. Bij den geheelen aard en houding van die bladen zou zulk een verschijnsel schier onbegrijpelijk zijn, indien het niet, gelijk reeds door de ondervinding bewezen is, zijne verklaring vond in een aan allen gegeven algemeen wachtwoord. Zoo leest men in den Noord-Duitschen *Correspondent*: « « Een Duitsch Keizer uit het huis Oostenrijk; het verkleinen der overmatig groot geworden Duitsche Staten — men moge beweren dat dit herschenschimmen zijn, omdat de eenmaal souverein geworden Staten nooit weder vrijwillig tot den rang van vasallen zouden afdalen, en omdat de overmatig groot geworden Staten zich nooit vrijwillig van hun bezwarenden en ongezonden overvloed zouden ontdoen; maar wij wijzen ook slechts op een meer verwijderd doel, hetwelk men echter nu reeds in het oog moet houden, om te beletten dat de daarheen leidende weg door onbekookte besluiten nog meer belemmerd en het overwinnen der revolutie ook voor de toekomst geheel onmogelijk gemaakt worde." "

« Dat vorst *Schwarzenberg*, dus vervolgt het Berlijnsche blad, en eene naauw met hem verbonden reactionnaire partij het oog vast gevestigd houdt op eene verbrokkeling van Pruissen, daaraan twijfelen wij in 't minst niet. Wij behoeven dit niet eerst in 1851 uit de bezoldigde dagbladen te leeren. Reeds in 1848 heeft dezelfde partij in Rhijn-Pruissen deze verbrokkeling van Pruissen openlijk gepredikt, en lang voor 1848 heeft geen man van doorzigt er aan getwijfeld, dat de Staat van *Frederik II* zijne roeping in Noord- en West-Duitchsland geheel vervullen, of wederom te niet gaan moet. De geheelen Duitsche toestand sedert 1815 was van voorloopigen aard, en er kan en zal geen vrede in Middel-Europa zijn, zoolang niet òf eene der beide groote Duitsche mogendheden *verbrokkeld* is; òf Oostenrijk zich inderdaad met het denkbeeld van een *tweemanschap*, hoe dan ook gewijzigd en omschreven, verzoend zal hebben.»

— Het officiele dagblad der Saxische Regering, waarin de zoo karige officiele berigten omtrent de Dresder Conferentie worden medegedeeld, berigt dat de Conferentie jl. Vrijdag weder eene volle vergadering gehouden heeft, die tot aan vier ure namiddags aanhield. Van hetgeen er behandeld is, meldt het dagblad niets.

— In de Hannoversche Tweede Kamer was door een der leden voorgesteld, van de regering mededeeling te vragen der stukken, betreffende de Duitsche vraag. De regering antwoordde, dat eenige gewigtige stukken reeds door de dagbladen waren openbaar geworden, en dat zij de stukken betreffende nog niet geëindigde onderhandelingen en beraadslagingen, alleen aan eene commissie der Kamer, onder belofte van geheimhouding, kon mededeelen. De Kamer verwierp hierop het gedane voorstel met 39 tegen 34 stemmen.

— De Oostenrijksche regering heeft aan al de stedehouders van Oostenrijk onverwacht bevel gegeven, de noodige toebereidselen in allerijl te maken, tot bijeenroeping der landdagen in de verschillende Kroonlanden tegen den zomer. Men verwacht voor dien tijd het nieuwe octrooi, houdende wijzigingen der Oostenrijksche staatsregeling van den 4den Maart.

In Croatie en Hongarije zullen spoorwegen op kosten van den Staat worden aangelegd, tot vermeerdering der middelen van vervoer. De daarvoor benoodigde som, op 25 millioen florijnen geschat, moet bereids aangewezen zijn.

— De Keizer van Oostenrijk heeft bij besluit van 22 Februarij aan 114 gewezen officieren van het Oostenrijksche leger, die, wegens deelneming aan de omwenteling, deels in Italie, deels in Hongarije, tot vestingarrest voor verscheiden jaren veroordeeld waren, het overige van hun straftijd kwijtgescholden.

Daarentegen is in Lombardije en het Venetiaansche van regeringswege afgekondigd, dat uitgewekenen, die van de nu tweemalen toegezegde am-

neplie geen gebruik maakten, zullen worden beschouwd als landverhuizers en hun de terugkomst niet meer zal vrijstaan.

In Brescia (Lombardije) zijn in de voorlaatste week van Februarij tien, krachtens het oorlogsregt uitgesproken, doodvonnissen voltrokken; de regering achtte daar zoo groote strengheid noodig om den kwaden geest van eenige klassen der bevolking te betoomen.

— In het den 17den dezer gehouden consistorie, heeft de Paus in zijne aanspraak geklaagd over de wijze waarop de r. c. kerk in Zwitserland wordt behandeld; over verkorting van de regten der roomschen aldaar, de verbanning hunner geestelijken, de berooving der kerken en afschaffing der kloosters. Tevens prees hij de Zwitsersche geestelijken wegens standvastigheid en moed.

ENGELAND.

LONDEN, den 1sten Maart.

De pogingen van lord *Stanley* om een Ministerie te vormen zijn ten eenenmale mislukt. Donderdag avond begaf hij zich naar het paleis van Buckingham, om zulks aan de Koningin mede te deelen. Na den afloop van dat bezoek is lord *J. Russell* door een eigenhandigen brief van prins *Albert* ten Hove ontboden. Des avonds ten zes ure ontving H. M. een brief van sir *J. Graham*, die onverwijld beantwoord is. In den loop van den dag had die staatsman zich met den heer *Gladstone* onderhouden. Die beide heeren, benevens de heeren *Goulburn*, *Cardwell* en andere aanhangers der politiek van wijlen sir *R. Peel*, hadden des voormiddags eene bijeenkomst bij den heer *Sidney Herbert* bijgewoond.

In de gisteren gehouden zitting der beide Huizen werden belangrijke mededeelingen ten opzigte der ministeriële crisis gedaan. De president van den Raad, markies van *Lansdowne*, zeide in het Hoogerhuis al dadelijk dat noch lord *J. Russell*, noch graaf *Aberdeen*, noch lord *Stanley*, in hunne pogingen tot zamenstelling van een Kabinet geslaagd waren, en dat H. M. nu besloten had den raad des hertogs van *Wellington* in te roepen, dien zij vroeger in zaken van het hoogste algemeen belang geraadpleegd had.

Graaf *Aberdeen* nam vervolgens het woord en beleed hoe het wetsontwerp op de geestelijke titels het groote struikelblok geweest is dat eene overeenstemming tusschen lord *Russell* en hem onmogelijk had gemaakt. Noch hij, noch sir *J. Graham* konden aan die wet, welke van een vervolgzuchtig karakter was, en aanleiding tot troebelen in Ierland geven kon, hunne medewerking schenken, hoezeer zij ook den aanmatigenden toon afkeurden, door den Paus en den kardinaal *Wiseman* gevoerd. — Na hem stond lord *Stanley* op en gaf verslag van zijne verrigtingen in de laatste dagen, na gezegd te hebben hoe hij de wet op de geestelijke titels en het budget als de hoofdoorzaken der aftreding van het ministerie *Russell* beschouwde, en na de drie hoofdpartijen te hebben gekenschetst welke thans in het Parlement bestaan, namelijk die van lord *Russell*, zijne eigene partij en die der Peelisten. Onder deze laatste, zoowel als bij zijne eigen vrienden, had hij vruchteloos hulp gezocht; want burggraaf *Canning*, sir *J. Graham* en de heer *Gladstone* weigerden hem die, en vier of vijf der invloedrijkste leden van de partij der bescherming verklaarden zich buiten staat om, als Ministers, het hoofd aan een magtigen tegenstand in het Parlement te bieden, terwijl zij ook eene ontbinding daarvan onraadzaam oordeelden, omtrent welk punt H. M. hem geheel vrij had gelaten. Onder deze omstandigheden had hij zijne taak gisteren moeten opgeven. Ten slotte deelde hij zijne inzigten nog mede omtrent de voornaamste vraagstukken welke het land thans bezig houden. Ware hij aan het bewind gekomen, hij zou eene vermindering van de income-tax (wier bestendige voortduring hij afkeurde), het heffen van een matig inkomend regt bij den invoer van buitenlandsche artikelen van consumtie, en het uitstel van alle wetgeving ten opzigte der R. K. geestelijke zaken, tot dat men dienaangaande beter was ingelicht, hebben voorgeslagen.

Bij de mededeelingen van lord *Russell*, in het Lagerhuis, die natuurlijk in de hoofdzaak op hetzelfde nederkwamen, beroemde hij er zich op hoe de uitkomst geleerd heeft dat hij de waarheid gezegd had, toen hij tegen den heer *Disraëli* volhield dat lord *Stanley* niet in staat was geweest een Ministerie zamen te stellen. Zijn Lordschap zeide verder dat het mislukken zijner eigene pogingen niet in persoonlijke redenen, maar in het verschil zijner zienswijze met die van graaf *Aberdeen* en sir *J. Graham* over de kerkelijke titelwet lag. Voorts verdedigde hij zich tegen de beschuldiging, dat hij noodeloos het bewind verlaten had toen er moeijelijkheden ontstaan waren, en herinnerde hoe hij veel grooter moeijelijkheden het hoofd had geboden. Hij was bereid het ontwerp der kerkelijke wet te herzien, en daaruit te ligten wat met de kerktucht der Roomsch-Katholieken streed. Hij verzocht het Huis andermaal geduld te hebben, tot dat de uitslag der nadere pogingen van H. M. bekend zou zijn. Verscheiden leden spraken nog over de titelwet, maar de voorgeslagene tweede lezing daarvan werd onbepaald uitgesteld.

— H. M. de Koningin heeft onderscheidene conferentien met lord *Wellington* gehad. Naar men verzekert, zou de uitslag daarvan zijn de vorming van een voorloopig ministerie. De onderhandelingen duren intusschen voort onder de leiding van den hertog, en men verneemt dat overmorgen avond in de beide huizen het hoofd van het nieuwe kabinet aangekondigd zal kunnen worden.

Heden avond verneemt men, dat met een' bijzonderen trein depêches zijn verzonden naar lord *Clarendon*, lord-luitenant van Ierland, die zich thans te Dublin bevindt. De depêches zijn van lord *Russell*, en men meent, dat zij strekken, om lord *Clarendon* uit te noodigen, hetzij zich met de vorming van een ministerie te belasten, hetzij deel uit te maken van een kabinet, aan welks hoofd lord *Russell* zou blijven. Lord *Clarendon* behoort tot de whigs.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 5den Maart.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van ll. Maandag, is ingekomen eene Koninklijke boodschap, van den 1 dezer, ten geleide van een ontwerp gemeentewet. — Dit ontwerp, met de daarbij behoorende memorie van toelichting, zal worden gedrukt, rondgedeeld en verzonden naar de afdeelingen.

Eenige ingekomen verzoekschriften worden naar de commissie *ad hoc* verzonden.

De Voorzitter geeft kennis, dat door de verschillende afdeelingen benoemd zijn tot rapporteurs over het ontwerp van wet, nopens de onteigening ten algemeenen nutte, de heeren: *Schooneveld*, *Dirks*, *Huguenin*, *Wintgens* en *Jespers*.

Door de commissie voor de verzoekschriften wordt op eenige adressen verslag uitgebragt.

Daarna is de vergadering gescheiden.

— Thans zijn aan de leden rondgedeeld de twee wets-ontwerpen, respectivelijk regelende het bevorderen, ontslaan en op pensioen stellen van de militaire officieren der land- en zeemagt; en de twee andere ontwerpen, regelende: *a.* de pensioenen van de militaire officieren der landmagt, van militairen beneden den rang van officier, en van hunne weduwen en kinderen, en *b.* de pensioenen van de militaire officieren der zeemagt, van schepelingen en mariniers, beneden den rang van officier, en van hunne weduwen en kinderen.

Het eerste ontwerp, tot regeling van de bevordering, het ontslag en het op pensioen stellen van de officieren der landmagt, is in drie afdeelingen gesplitst, handelende de eerste over het bevorderen, de tweede over het ontslaan, en de derde over het op pensioen stellen der officieren.

In de memorie van toelichting, bij het ontwerp gevoegd, wordt omtrent de eerste afdeeling gezegd, dat, terwijl men gemeend heeft, de verschillende bepalingen en voorschriften, naar welke de bevorderingen der officieren thans geschieden, immers voor zooveel die bepalingen als doeltreffend behooren te worden gehandhaafd, in het wetsontwerp te moeten opnemen en zamenvatten, men tevens getracht heeft, daarin almede bijeen te brengen al datgene wat gerekend kon worden, met het onderwerp eenigermate in verband te staan, en zulks, ten einde op die wijs een geheel, zoo volledig mogelijk, zamen te stellen. Met uitzondering van de afwijkingen voor den tijd van oorlog, op het beginsel van dienstjaren in elken rang door te brengen; van hetgeen in het ontwerp is vermeld met opzigt tot de verhouding, waarin de officieren van minderen rang bij keuze kunnen worden bevorderd; het bevorderen van officieren op nonactiviteit en van de zoodanigen, die diensten verrigten, welke vreemd zijn aan het Departement van Oorlog; en van hetgeen de bevordering bij het personeel van den geneeskundigen dienst betreft, zijn in dat ontwerp dan ook eigenlijk geene nieuwe bepalingen op het stuk der bevorderingen opgenomen.

Nopens de tweede afdeeling leest men in de memorie, onder anderen, het volgende: Wanneer het, bij het nederschrijven van dat gedeelte van art. 58 der Grondwet, houdende, dat de militaire officieren door den Koning worden ontslagen, naar de regels, door de wet te bepalen, klaarblijkelijk in de bedoelingen van den Grondwetgever heeft gelegen, om het lot van den militairen officier te verzekeren, en hem tegen overijlde of zelfs willekeurige beslissingen van het administratief gezag te waarborgen, mag men even zeker stellen, dat die wetgever daarom geenzins aan de Regering de bevoegdheid heeft willen ontzeggen, om, wanneer dit tot de handhaving van krijgstucht noodzakelijk zij, of wanneer onverhoopt een officier zijnen stand tot oneer mogt verstrekken, dezen van zijnen rang te ontzetten, en uit den dienst te verwijderen. In den geest van dat beginsel is de 2de afdeeling van het wets-ontwerp dan ook opgemaakt. Immers, terwijl daarbij aan den eenen kant zijn omschreven de gevallen waarin, of de verschillende daden, ten gevolge waarvan een officier uit den dienst zal kunnen worden ontslagen, is aan den anderen kant daarbij tevens bepaald, dat het bedoelde ontslag, voor zooverre het niet eervol op eigen verzoek wordt verleend, niet zal kunnen worden gegeven, dan op advys van eenen raad van onderzoek, waarvan de aard, zamenstelling en werkkring naauwkeurig in deze wet is omschreven. Door een en ander zal volkomen en op de meest ruime wijs aan de bedoeling van den Grondwetgever worden beantwoord. De Regering heeft niet geaarzeld, tot die instelling over te gaan, omdat zij in het eergevoel, het pligtbesef en de vaderlandsliefde van den Nederlandschen officier, in het algemeen, genoegzame waarborgen vindt, dat geene advyzen daarmede immer in strijd zullen zijn, en dat geene officieren in de gelederen zullen worden geduld, die òf in 's Rijks belang òf in het belang van de eer van den officiersrang, daaruit zouden behooren te worden verwijderd.

Wat het eervol ontslag op eigen verzoek betreft, is de Regering van oordeel, dat, wanneer een officier dat ontslag vraagt, die aanvrage behoort te worden ingewilligd, daar, zonder dat, de officier gedwongen zou kunnen worden, tegen zijnen wil te blijven dienen. Het gesteld beginsel kan in gewone tijden geen bezwaar opleveren, daar er steeds genoegzame stof zal voorhanden wezen, om de door het ontslag opengevallen plaats aan te vullen. Alleen in tijden van oorlog, en in de gevallen, dat de officier, hetzij hij zijne opleiding aan eene Rijks militaire inrigting heeft genoten, en daardoor de verpligting op zich heeft genomen, om het Rijk een zeker aantal jaren te dienen, of wel later dusdanige verbindtenis heeft aangegaan, moet het al of niet inwilligen dier aanvrage aan de beslissing des Konings worden overgelaten, ten einde de aanvrage steeds aan de belangen van de dienst kunne worden getoetst. Wat het gewoon ontslag betreft, is men van het algemeen beginsel uitgegaan, dat een officier, die door handelingen of gedragingen zich dien eervollen rang onwaardig mogt hebben gemaakt, daaruit kan en moet worden ontzet.

Daar het geval zich kan voordoen, dat een officier eene regterlijke veroordeeling onderga, die, hoezeer het verlies van den militairen rang, uit haren aard, niet in zich sluitende, echter heeft plaats gehad wegens eene daad, welke hem onwaardig maakt als officier tot het leger te blijven behooren, heeft men gemeend in die gevallen de uitspraak deswege almede aan den raad van onderzoek te mogen opdragen.

Gelijktijdig met de aanbieding van gemelde voordragt, is door de Regering, ter geheele uitvoering van art. 58 der Grondwet, een ontwerp overgelegd, waarbij die regelen, voor zoo veel het pensioen betreft, op de bijzondere gevallen en met betrekking tot het bedrag van toepassing worden gemaakt, en waarbij voorts ook de pensioenen worden geregeld der militairen beneden den rang van officier, mitsgaders van hunne weduwen en kinderen, in de gevallen, dat eerstgenoemden in den strijd, of ten gevolge van bevolene dienstverrigting, gesneuveld of omgekomen, of aan de gevolgen van daarin bekomene wonden overleden zijn. Bij de zamenstelling van dat wetsontwerp heeft men, voor zoo veel de dienst dit gedoogde, eene volkomene eenparigheid voor de land- en zeemagt in acht genomen, zoowel met opzigt tot de inrigting van het geheel, als tot de indeeling, inhoud en redactie bij gelijkheid van bepalingen.

Voor zoo verre betreft de zeemagt, heeft men bij de bepalingen, betreffende de bevorderingen, de reglementen, thans op dit onderwerp bestaande, voor zoo veel zij doeltreffend zijn bevonden, gevolgd, en daarin alleen zoodanige wijzigingen gebragt, als de ondervinding dienstig heeft doen oordeelen.

Uitgenomen de gevallen, bij het Wetboek voor het krijgsvolk te water voorzien, bestonden tot hiertoe geene vaste regels of bepalingen ten aanzien van het ontslaan van officieren bij de zeemagt, waar zulks tot handhaving van krijgstucht noodzakelijk is, of wanneer een officier, door laakbare gedragingen, zijnen stand tot oneer mogt verstrekken, of hij wegens gebrek aan kunde, bekwaamheid en dienstijver uit den dienst moet worden verwijderd. Men heeft getracht, naar den geest der betrekkelijke bepaling in art. 58 der Grondwet, daaromtrent zoodanige regels te ontwerpen, als geschikt zijn om, zoowel den officier tegen alle willekeur van de zijde van het administratief gezag te waarborgen, als om, na een naauwkeurig onpartijdig onderzoek en daartoe strekkend advys, door zijne mede-officieren uitgebragt, tot het ontslag uit den dienst van zoodanig officier te kunnen overgaan. Bij de zeemagt, is de wijs van zamenstelling van eenen raad van onderzoek, zoo als die, in navolging van zoodanige instelling in Frankrijk en België, in het wets-ontwerp van het Departement van Oorlog is voorgedragen, namelijk door loting uit een ruim aantal officieren, hoe wenschelijk anders voor de onpartijdige behandeling der zaak, echter niet mogelijk, daar, dewijl de schepen meestal voor de dienstuitoefening wijd uiteen verspreid zijn, er slechts zeldzaam, zoowel hier te lande als in de verschillende stations buiten 's lands, een genoegzaam aantal officieren zou kunnen worden bijeenverzameld, om zoodanige loting te kunnen doen. Men is dus gedwongen geworden, de zamenstelling van den raad door benoeming te doen plaats grijpen, waartegen evenwel eenige bijzondere bepalingen, zoo als het afleggen van eenen eed, en dat geene officieren van hetzelfde schip, waarop de beschuldigde officier is dienende, mogen worden benoemd, zijn daargesteld, om de meest mogelijke onpartijdigheid in de beoordeeling te verzekeren.

De bepalingen, tot hiertoe gevolgd, naar welke een officier voor het pensioen in aanmerking gebragt kan worden, zijn vervat in het bij Koninklijk besluit van den 21 Februarij 1837 (*Staatsblad n°. 4*), te gelijk met dat voor de landmagt, vastgesteld reglement op de pensioenen en gagementen van de zeemagt en het korps mariniers.

Bij het tegenwoordig ontwerp worden hoofdzakelijk naar de grondslagen, in opgemeld reglement daarvoor aangenomen, echter met zoodanige wijziging, als de ondervinding noodzakelijk heeft doen achten, de regels daargesteld, naar welke de officier voortaan zal kunnen en behooren te worden op pensioen gesteld.

De ouderdom van vijftig jaren wordt vereischt, als grond, waarop de officier wegens langdurigen dienst het regt op pensioen kan inroepen. Bij de thans nog bestaande bepalingen wordt, tot het erlangen van pensioen, uit dien hoofde, alleen gevorderd de diensttijd van veertig jaren. De eerstgemelde hierbij gevoegde voorwaarde van ouderdom wordt in den regel noodig geacht.

Omtrent het ontwerp, tot regeling der militaire pensioenen, wordt in den aanhef der memorie van toelichting, het volgende gezegd:

«Volgens de laatste zinsnede van art. 58 der Grondwet, behooren de militaire pensioenen door de wet te worden geregeld. Daartoe is strekkende het hierbij gevoegde wets-ontwerp. Hetzelve staat in verband met het afzonderlijk aangeboden wordende wets-ontwerp, regelende het bevorderen, ontslaan en op pensioen stellen van de officieren der zeemagt.

«Bij de zamenstelling van dit werk heeft men, zooveel noodig, in het oog gehouden het laatst, bij Koninklijk besluit van den 21sten Februarij 1837 (*Staatsblad n°. 4*) vastgestelde reglement. Niettemin zijn in het aangeboden wordende wets-ontwerp menige wijziging en uitbreiding van het bestaande, zoowel in den grond der zaak als in de vormen, noodzakelijk bevonden. Overeenstemming van de bepalingen van dit ontwerp met die van het soortgelijke concept van het Departement van Oorlog is betracht en bereikt, in zoover als de bijzondere aard der onderling verschillende diensten van een en ander departement daarin geene verscheidenheden noodzakelijk maakt."

— Uit het algemeen verslag van het ontwerp, tot wijziging der wet van 1846 op de burgerlijke pensioenen, blijkt, dat de Regering, behalve op andere meer ondergeschikte punten, aan de in de afdeelingen geopperde hoofdbedenkingen heeft toegegeven, en dus, terwijl zij de wet in een' geheel anderen vorm goot, het denkbeeld liet varen der opheffing van het pensioenfonds, en tevens dat tot invoering van een' ander stelsel omtrent de kortingen van de traktementen der ambtenaren. — Sedert is, naar aanleiding van eene beslissing der commissie van rapporteurs, het gewijzigd wetsontwerp, waarvan hier sprake is, aan een nader onderzoek der afdeelingen onderworpen. Bij dat onderzoek hebben de leden nagenoeg algemeen te kennen gegeven, dat, nu uit dit voorstel juist die bepalingen zijn weggelaten, welke vroeger het meeste bezwaar hadden opgeleverd, het voorstel hun over het geheel aannemelijk voorkwam, daar het dan toch werkelijk eenige wezenlijke verbeteringen in de pensioenwet inhield; terwijl daarenboven de vorm, waarin het wets-ontwerp thans was vervat, als voldoende was aan te merken.

— Tot hiertoe zijn de wetsontwerpen tot wijziging van het belastingstelsel nog niet gedrukt en aan de leden der Tweede Kamer rondgedeeld. Intusschen wordt in den *Nederlander* het volgende medegedeeld over de vermoedelijke uitkomst dier wijziging:

Vermindering: 1°. afschaffing der belasting op de brandstoffen *f* 2,391,950; 2°. vermindering van het tonnegeld *f* 200,000; 3°. vermindering van kanaal- en sluisgelden *f* 185,000, en 4°. verbetering van het patentregt, *Memorie*, te zamen *f* 2,776,950.

Vermeerdering: 1°. 3 percent belasting op de renten *f* 2,063,591; 2°. inkomend regt op de steenkolen *f* 100,000; 3°. verbetering in de suikerwet *f* 600,000; 4°. verbetering op de zoutbelasting *f* 100,000; 5°. verbetering op het gedisteleerd *f* 115,000, en 6°. verbetering in het zegelregt *f* 400,000, te zamen *f* 3,078,591.

— De Minister van Justitie heeft aan de regterlijke collegien en autoriteiten een afdruk toegezonden van het wetsontwerp op de regterlijke organisatie, ten einde, indien zich daartoe aanleiding mogt voordoen, derzelver beschouwingen, hangende de raadpleging daarover bij de Staten-Generaal, aan Z. Exc. mede te deelen.

— Bij Zr. Ms. besluit van 21 dezer, N°. 109, is een vaste grondslag vastgesteld voor de traktementen der diplomatieke ambtenaren, in verband met de kortingen voor het pensioenfonds, op den volgenden maatstaf: Voor een buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister plenipotentiaris *f* 8000. Een minister resident *f* 6000. Een zaakgelastigde *f* 4000. Een raad of secretaris van legatie of 1sten tolk bij de legatie te Konstantinopel *f* 2000. Een 2den tolk bij hetzelfde gezantschap *f* 1000. Attaché of leerlingtolk *f* 600. Blijvende echter die traktementen, welke daarboven zijn, op denzelfden voet, als wordende het meerdere bedrag voor representatiekosten gerekend.

— Bij Koninklijk besluit van den 1sten Maart 1851, n°. 51, zijn benoemd: tot hoofd-controleur voor de directe belastingen te Amsterdam, de heer *M. M. A. Heijmans*, thans controleur van de 1ste klasse aldaar; tot controleurs der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen: te Bergum, de heer *J. W. A. de Groot*, thans ontvanger te Langezwaag; te Oude Pekel-A, de heer *H. Houwing*, thans hoofd-commies te Dordrecht; te Oud Beijerland, de heer *H. J. Westenberg*, thans surnumerair der belastingen te Arnhem; zijnde voorts de volgende controleurs van 's Rijks belastingen verplaatst, als: naar Amsterdam, voor het werk der directe belastingen, de heer *J. Kuijper*, thans te Meppel; naar Meppel de heer *R. J. G. Bouricius*, thans te Harderwijk; naar Harderwijk, de heer *E. Ypeij*, thans te Bergum; naar Boxtel, de heer *C. van der Schoot*, thans te Oirschot; naar Oirschot, de heer *P. C. Kooij*, thans te Zuidbroek; naar Zuidbroek, de heer *J. G. Moll*, thans te Oude Pekel-A; naar Rotterdam, voor de active dienst, de heer *F. H. Kruseman*, thans te Zaandam; naar Zaandam, de heer *A. A. T. de Man*, thans te Zierikzee; naar Zierikzee, de heer *J. van Assum*, thans te Oud-Beijerland; naar Tholen, de heer *G. J. Buijs*, thans te Brouwershaven, en zulks met intrekking van laatsgenoemde contrôle en vereeniging met die te Zierkzee.

— Bij Koninklijk besluit van den 1sten Maart 1851, n°. 52, is benoemd tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Tzum (Friesland), de heer *J. Spree*, thans surnumerair der belastingen te Leeuwarden.

— Bij Zijner Majesteits besluit van den 2den dezer, n°. 48, is het dagelijsch beheer en toezigt der mijnen en groeven in Limburg, opgedragen aan eenen ingenieur der mijnen, die zich zal hebben te gedragen naar de wetten en besluiten, nopens dit onderwerp hier te lande nog van kracht, alsmede naar de instructien, door den Minister van Binnenlandsche Zaken vast te stellen.

Daarbij is voorts tot ingenieur der mijnen in Limburg benoemd de kapitein der artillerie *P. J. J. Bogaert*, en de directeur der domaniale steenkolenmijnen te Kerkrade *Buttzenback*, eervol ontslagen van de waarneming der functien van ingenieur der mijnen in Limburg.

— Men verzekert, dat Z. K. H. de Prins van Oranje, die tot nu toe te 's Hage onderrigt erlangde, eerstdaags vertrekken zal naar het instituut van den heer *P. de Raadt*, te Noorthey, om daar verder te worden opgeleid. Z. K. H. zal derwaarts worden vergezeld door Hoogstdeszelfs gouverneur, jonkh. *de Casembroot.*

— Naar men verneemt is door het Ministerie van Oorlog besloten, geen vreemde deserteurs, van welken landaard ook, voortaan meer tot de dienst bij het leger in onze Overzeesche bezittingen toe te laten, en zullen, in verband daarmede, die deserteurs aan de grenzen worden afgewezen.

— Uit Maastricht schrijft men, dat, ten gevolge van een besluit der commissie tot vereffening der nalatenschap van wijlen Koning *Willem II*, de Koninklijke eigendom van *Vaeshartelt*, nabij die stad, eerlang openbaar zal worden verkocht, en dat de heeren *de Flize* en *Nijpstrasz*, notarissen te Maastricht, met dezen verkoop zijn belast.

— Bij besluit van den 28 Februarij jl., n°. 55, heeft Z. M. goedgevonden, tot rector-magnificus bij de hoogeschool te Utrecht, voor het akademiejaar 1851 — 1852, te benoemen den hoogleeraar *C. W. Opzoomer.*

— De *Staats-Courant* deelt zijne maandelijksche opgave mede nopens de droogmaking van het Haarlemmermeer. Daaruit blijkt, dat de *Cruquius*, na het ongeluk van 14 Januarij jl., nog steeds in het ongereede is. Door de werking van de twee stoomtuigen *de Leeghwater* en de *Lynden* is het water in het Meer in de afgeloopene maand Februarij 5 duim gedaald; zijnde 2,90 el onder Amsterdamsche peil.

— Wij vernemen met genoegen, zegt *de Toekomst*, dat een onzer stadgenooten, de heer *R. Maitland*, eene nieuwe gewigtige uitvinding heeft gedaan, daarin bestaande, om op de spoorwegen de locomotieven, bij het minste voorval, als van-zelve oogenblikkelijk te doen stilstaan. Aan die uitvinding is tevens verbonden het onmogelijk maken van het gevaar, dat anders in het derailleren dier werktuigen gelegen is.

— Aan boord van de stoomboot *Gouverneur van Ewijck*, liggende in het Oosterdok te Amsterdam, is eergisteren door het springen van de stoompijp en het daardoor ontsnappen van stoom een der stokers gestikt, terwijl de machinist en de andere stoker eenigzins aan den arm zijn gebrand.

— In den nacht van den 27sten op den 28sten der vorige maand zijn in de gemeente Beek, nabij Maastricht, acht huizen met het daarin voorhandene, alsmede 20 stuks vee, door brand vernield.

Eene nieuwe wijze van Boterbereiding.

In den *Moniteur Industriël* van 1850, n°. 1504, leest men de volgende mededeeling van den heer *J. Bidaut.*

Uit Amerika kwam naar Frankrijk een nieuw middel om boter te bereiden, dat voor de landlieden zeer voordeelig is.

Nadat de room van de melk is afgeschept, moet men die in een linnen zak doen, van middelmatige fijnte; den zak toebinden en dien in een gat in den grond, in de open lucht leggen; het gat toedekken en den room vijf-en-twintig uren daarin laten. Na verloop van dien tijd neemt men den room er uit, die dan zeer hard is geworden, men perst dien met een houten stamper om de boter er uit te dringen, en werpt er dan een glas water bij. De boter scheidt zich terstond af. Dit is in twee minuten verrigt.

Als men eene groote menigte room heeft, moet men dien langer dan vijf-en-twintig uren in den grond laten. In den winter, als de grond bevroren is, kan men dezelfde bewerking in een kelder met zand ter hand nemen.

Deze bewerking, waardoor het karnvat kan worden gemist, is nog nimmer mislukt. In Normandye en Berry wordt geene boter meer op andere wijze bereid, want men spaart niet alleen tijd uit, maar men verkrijgt ook meer en voortreffelijker boter.

Men kan den zak ook in eenen anderen groveren zak sluiten, om te vermijden dat het zand tusschen de boter gerake.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 3 Maart.

TARWE tot vorige prijzen met meer handel aan Cons.; verkocht: 130 ℔ bonte Pools. *f* 275; 128 ℔ Jar. Rijn *f* 225; 128 ℔ N. dito *f* 222; 125, 126 ℔ N. Zeeuws. *f* 222; 126 ℔ mindere dito *f* 220.

ROGGE *f* 3 à 4 hooger met goeden handel; verkocht: 123 ℔ Pruissis. *f* 165; 126 ℔ Anclammer *f* 178; 120 ℔ Odessa *f* 154, 156; 116 ℔ Gedroogde *f* 140; 116 ℔ mindere dito *f* 138.

GERST in één doen; 116 ℔ N. Deensche *f* 145.

HAVER zonder handel.

BOEKWEIT prijshoudend: 124 ℔ Nieuwe Amersfoorts. *f* 210 in Noordholland te leveren; 123 ℔ Jar. dito *f* 185; 122 ℔ Grootbrabands. *f* 194; 123 ℔ Jas. dito *f* 185 aan de Zaan.

KOOLZAAD: Fransch 50 P. vl.; op 9 vaten Olie te leveren: in April eerstk. 55 P. vl.; in Sept. eerstk. $54\frac{1}{2}$ P. vl.; in Oct. eerstk. 55 P. vl.

RAAPOLIE: op 6/w. *f* 34; Vlieg. *f* 33; 1 Mei, 1 Sept., 1 Oct., 1 Nov. en 1 Dec. eerstk. *f* 33.

LIJNOLIE: op 6/w. *f* 35; Vlieg. *f* 34.

HENNEPOLIE: op 6/w. *f* $35\frac{1}{2}$.

RAAPKOEKEN: per 1040 st., *f* 55 à 58. — LIJNKOEKEN: per 104 st., *f* $7\frac{1}{2}$ à 11.

MARKTPRIJZEN DER STAD BREDA,

VAN DEN 4. MAART 1851.

	van	tot
Het Nederl. Mudde Tarwe (Oude)	*f* 0,00	*f* 0,00
Het dito dito Tarwe (Nieuwe)	» 6,60	» 7,40.
Het dito dito Rogge	» 5,10	» 5,40.
Het dito dito Boekweit op wigt (70 Ned. Pond.)	» 0,00	» 5,70.
Het dito dito Boekweit	» 0,00	» 5,40.
Een grof Tarwe-brood, van een pond Nederl.		» 0,15.
Een ligt Tarwe-brood, van zeven oncen vijf lood Nederl.		» 0,15.
Een Fransch- of Witte-brood, van een pond Nederl.		» $0,22\frac{1}{2}$
Een Rogge-brood, van 3 pond Nederl.		» 0,26.
Een Nederl. pond Tarwe-meel		» 0,16.
Een dito pond grof Tarwe-meel		» 0,15.
Een dito pond Boter		» 0,70
Zand-Aardappelen (Vat of Mudde)	*f* 0,00	*f* 2,30
Het 1000 Eiken Telhout		» 2,60.
Het 1000 Hoof Hout		» 2,00.
De kar Spaanders		» 2,85.
De » Struiken		» 2,80
De 100 Mutsaard		» 3,50

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (4 *Maart*) was de fondsnotering: Ned. $2\frac{1}{2}$ pCt. $57\frac{7}{16}$, $\frac{1}{2}$; 3 pCt. $67\frac{11}{16}$; 4 pCt. $88\frac{7}{16}$; Belgie $2\frac{1}{2}$ pCt. $47\frac{5}{8}$; Fr. Oblig. 3 pCt. $53\frac{7}{8}$; Spanje Ardoins $12\frac{7}{8}$, $\frac{15}{16}$, $\frac{7}{8}$; dito van 510 p. st. $13\frac{15}{16}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{3}{16}$; 3 pCt. $37\frac{7}{8}$, $\frac{15}{16}$; 3 pCt. Binnenl. à 6/m. $33\frac{5}{8}$, $\frac{11}{16}$; Coupons Ardoins $6\frac{7}{16}$, $\frac{1}{2}$; Portugezen te Londen 5 pCt. $36\frac{5}{16}$, $\frac{3}{8}$; 4 pCt. $35\frac{5}{8}$, $\frac{11}{16}$; Rusland 5 pCt. $105\frac{1}{8}$; Id. 1828—29 104, $\frac{1}{2}$; Certif. 1831—33 $94\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$; Id. $4\frac{1}{2}$ pCt. $95\frac{1}{8}$; 4 pCt. bij *Hope* $87\frac{5}{16}$; Id. bij *Stiegl.* $86\frac{7}{8}$; Polen Certif. 4 pCt. $77\frac{1}{4}$; Oostenr. Metall. 71, Nieuwe $2\frac{1}{2}$ pCt. $38\frac{1}{16}$, $\frac{5}{16}$; Nieuwe 5 pCt. 79; Denem. 99; Louisiana $98\frac{5}{8}$.

Te BREDA, bij BROESE & COMP. Boekdrukkers en Boekverkoopers.